

Lad mig sige generelt – og så kommer jeg til de grønne afgifter til allersidst – at i øjeblikket er det billigere at oprette arbejdspladser i Danmark end f.eks. i Tyskland og også i en lang række andre lande, fordi vi har valgt skattefinansiering af en del af vores udgifter, hvorimod de i andre lande bliver pålagt det, man kalder socialomkostninger. Og endelig vil vi ikke aflive de grønne afgifter. Vi mener, det er en rigtig beslutning.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Jeg vil gerne knytte et par kommentarer til spørgsmålet om Danmarks internationale konkurrenceevne, fordi jeg føler, det er blevet nødvendigt efter det sidste indlæg.

Den danske kronekurs er stærk, og det er godt, og det skal vi ikke lave om på. Det var den borgerlige regering, der lagde fastkurspolitikken, og den har vi haft megen glæde af, og den skal vi selvfølgelig fastholde. Ingen tvivl om det, ingen slinger i valsen.

Derudover kan vi konstatere, at vores erhvervsliv også er blevet presset på en anden måde, nemlig ved en hurtig dansk lønudvikling i forhold til vore internationale samarbejdspartnere. Specielt i 1995 har den danske lønudvikling været ret voldsom, så også på det område har erhvervslivet altså måttet se i øjnene, at det har fået hårdere vilkår og større omkostninger. Det, der står tilbage, er, at de to ting isoleret set presser dansk erhvervsliv meget.

Det tredje område, hvor man kan sige, at vi har en politisk mulighed for at påvirke tingene, er de mere direkte omkostninger som skat og de indirekte omkostninger som f.eks. afgifter, i det hele taget de politisk besluttede omkostninger, vi pålægger virksomhederne. Det er sund fornuft for os, at når både kronekursen og lønudviklingen går virksomhederne imod, skal vi politisk sørge for at holde igen med at lægge yderligere omkostninger på dansk erhvervsliv. Så må vi forsøge at gøre det modsatte, nemlig at fastholde muligheden for at konkurrere internationalt ved at lette omkostningstrykket på de danske virksomheder for at modvirke det tryk, der kommer fra de andre faktorer. Men det er nøjagtig det modsatte, regeringen har gjort, og det er det, vi undrer os såre over, fordi den internationale konkurrenceevne er og bliver en særdeles vigtig ting for vores fremtidige velfærd.

Og derfor må vi igen sige, at det er uforståeligt for os, hvorfor regeringen kan finde på at pålægge erhvervslivet stribevis af skatter og afgifter. Det startede med skattereformen med 2½ mia. kr. og efterfølgende med den ene yderligere omkostning efter den anden i de år, der siden er gået. Det er baggrunden for hele den snak om disse ting inklusive de grønne afgifter, som skal ses i en større sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg stillede hr. Bjørn Elmquist et spørgsmål om konkurrenceevnen, hvorefter hr. Bjørn Elmquist kom herop og havde et længere indlæg om valuta, løn, rente osv. Og det er jo fint nok: Den taktik kender vi alle sammen, nemlig at bruge taletiden på noget, vi dybest set er ret enige om. Men det, jeg spurgte hr. Bjørn Elmquist om, var, om ikke hr. Bjørn Elmquist og Det Radikale Venstre er bekymrede for, at regeringen lægger flere og flere byrder på danske virksomheder i form af skatter, afgifter og administrative besværligheder.

Selv om vi har talt meget om administrative lettelser, har vi jo eksempelvis med de grønne afgifter oplevet en dyne af administrativt besvær, som er lagt ud over selv de mindste virksomheder, rent bortset fra at der også er en økonomisk belastning ved disse grønne afgifter. Men det havde hr. Bjørn Elmquist kun én bemærkning tilovers for i sit svar her for et øjeblik siden: Han står bare fast på de grønne afgifter.

Og det er det problem, som jeg synes, hr. Bjørn Elmquist – om ikke for andres, så dog for tilhørernes skyld – burde uddybe lidt nærmere: Hvordan mener hr. Bjørn Elmquist, at vi kan skabe lige konkurrencemæssige vilkår for danske virksomheder i forhold til virksomhederne i det indre marked i øvrigt, når vi har nogle særbyrder for danske virksomheder, som de andre ikke kender noget til?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Hr. Svend Erik Hovmand og fru Pernille Sams har brugt megen tid på at fortælle Folketinget om alle de byrder, der bliver lagt på erhvervslivet, og om al den elendighed, det medfører for konkurrenceevnen.

Jeg kunne sådan set godt tænke mig at få bekræftet, om ikke det er sådan – det fremgår i hvert fald af nationalregnskabet, så jeg vil tro, vi